

ВИСНОВОК
на проєкт Закону про спорт
(реєстр. № 15169 від 13.04.2026)
та на альтернативний проєкт Закону про засади спорту в Україні
(реєстр. № 15169-1 від 27.04.2026)

За дорученням Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О. Комітет з питань екологічної політики та природокористування на своєму засіданні 06 липня 2026 року (протокол № 267) розглянув, відповідно до предметів відання, проєкт Закону про спорт (реєстр. № 15169 від 13.04.2026), поданий народним депутатом України Мотовиловцем А.В. та іншими народними депутатами України, та альтернативний проєкт Закону про засади спорту в Україні (реєстр. № 15169-1 від 27.04.2026), поданий народним депутатом України Третьяковою Г.М.

Як зазначено у пояснювальній записці до законопроєкту реєстр. №15169, його метою є формування сучасної децентралізованої моделі управління спортивної сфери, що базується на засадах європейських стандартів та передбачає забезпечення рівного доступу до занять спортом для всіх категорій населення, утвердження принципів чесної конкуренції, дотримання етичних норм і стандартів доброчесності, протидію застосуванню допінгу, а також сприяння розвитку самоврядних, демократичних та відповідальних спортивних організацій.

Як зазначено у пояснювальній записці до законопроєкту реєстр. №15169-1, необхідність підготовки альтернативного законопроєкту зумовлена потребою у формуванні більш цілісної, юридично визначеної та системної моделі законодавчого регулювання сфери спорту, яка має охоплювати не лише окремі питання організації спортивної діяльності, а й базові засади функціонування спорту як важливої складової суспільного розвитку, охорони здоров'я, соціальної інтеграції, реабілітації, освіти, національної стійкості, міжнародного представництва України та розвитку людського потенціалу.

Головне науково-експертне управління висловило низку зауважень до законопроєктів. Відмічено, що одним з основних завдань законопроєктів є визначення сучасної системи базових термінів у сфері спорту та усунення застарілої або нечіткої термінології. Проте, слід зазначити що статтею 1 законопроєктів визначається такий термін як службово-прикладний та військово-прикладний спорт – напрям спорту, пов'язаний із виконанням та підготовкою військовослужбовцями і працівниками Збройних Сил України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, правоохоронних органів, рятувальних та інших спеціальних служб своїх службових обов'язків. Використання поняття «рятувальна служба» є некоректним. Стаття 2 Кодексу

цивільного захисту України визначає наступні поняття: аварійно-рятувальна служба, непрофесійні об'єктові аварійно-рятувальні служби, неспеціалізована аварійно-рятувальна служба, оперативно-рятувальна служба цивільного захисту. Окремою категорією є особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту, які проходять державну службу особливого характеру (стаття 101 зазначеного Кодексу). Аналогічне зауваження стосується також змісту статей 12, 34, 39, 44, 48 обох проєктів Законів.

Державна служба України з надзвичайних ситуацій зауважила, що обидва законопроєкта оперують поняттям «рятувальні та інші спеціальні служби», що не узгоджується із чинним понятійним апаратом Кодексу цивільного захисту України, зокрема частини першої статті 17-1, відповідно до якої для позначення сил, що входять до складу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, застосовано поняття «органи та підрозділи цивільного захисту». При цьому слід зазначити, що відповідно до частини першої статті 99 Кодексу цивільного захисту до персоналу органів та підрозділів цивільного захисту належать не лише працівники, а й особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту.

З метою приведення проєкту Закону у відповідність до Кодексу цивільного захисту пропонується: в абзаці двадцять третьому частини першої статті 1, абзаці третьому частини дев'ятої статті 12, назві, частинах другій та третій статті 34, частині другій статті 39, частинах першій – третій статті 44, абзаці другому частини першої статті 48 слово «рятувальні» у всіх відмінках замінити словами «органи та підрозділи цивільного захисту» у відповідному відмінку, а після слова «військовослужбовці» у всіх відмінках доповнити словами «особи рядового і начальницького складу служби цивільного захисту» у відповідному відмінку; в абзаці другому частини першої статті 48 слова «проходять військову службу» замінити словами «проходять службу».

Міністерство економіки, докільля та сільського господарства України надало низку зауважень до законопроєкту реєстр. № 15169, серед яких необхідно відзначити такі.

Частиною другою статті 53 розділу V «Організаційне, кадрове, фінансове та інше забезпечення діяльності у сфері спорту» законопроєкту пропонується визначити, що спортивні споруди можуть розміщуватись на земельних ділянках усіх категорій земель, крім визначених законом випадків заборони розміщення таких споруд на землях певної категорії. Земельні ділянки, на яких розташовані спортивні споруди та які належать до земель рекреаційного призначення, можуть використовуватись виключно для розміщення спортивних споруд, заняття спортом, а також інших цілей та потреб, пов'язаних із заняттям спортом. Майданчики для занять спортом на відкритому повітрі, об'єкти спорту, які не є об'єктами нерухомості, можуть бути розміщені на земельних ділянках усіх категорій земель.

Абзацом тридцять третім статті 1 розділу I «Загальні положення» законопроекту пропонується визначити, що спортивна споруда – об'єкт нерухомого майна (будівля) або інше спеціально створене та обладнане нерухоме майно, критого чи відкритого типу, що призначене для проведення оздоровчих, спортивних заходів, спортивних змагань, занять спортом, здійснення спортивної діяльності, окремо розташоване або входить до складу комплексу, інформація про яку може вноситися до Електронного реєстру спортивних споруд.

Водночас згідно із статтею 51, частинами першою, третьою статті 52 Земельного кодексу України до земель рекреаційного призначення належать земельні ділянки зелених зон і зелених насаджень міст та інших населених пунктів, навчально-туристських та екологічних стежок, маркованих трас, земельні ділянки, зайняті територіями будинків відпочинку, пансіонатів, об'єктів фізичної культури і спорту, туристичних баз, кемпінгів, яхт-клубів, стаціонарних і наметових туристично-оздоровчих таборів, будинків рибалок і мисливців, дитячих туристичних станцій, дитячих та спортивних таборів, інших аналогічних об'єктів, а також земельні ділянки, надані для дачного будівництва і спорудження інших об'єктів стаціонарної рекреації. Майданчики для занять спортом на відкритому повітрі, об'єкти фізичної культури і спорту, які не є об'єктами нерухомості, можуть бути розміщені на земельних ділянках усіх категорій земель.

Землі рекреаційного призначення можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності.

На землях рекреаційного призначення забороняється діяльність, що перешкоджає або може перешкоджати використанню їх за призначенням, а також негативно впливає або може вплинути на природний стан цих земель. На таких землях (крім земельних ділянок зелених зон і зелених насаджень міст та інших населених пунктів, навчально туристських та екологічних стежок, маркованих трас, земельних ділянок, зайнятих об'єктами фізичної культури і спорту, інших аналогічних об'єктів) допускається будівництво відповідно до чинної містобудівної документації об'єктів житлового та громадського призначення, що не порушують режим використання земель рекреаційного призначення.

Відповідно до абзацу п'ятнадцятого статті 1 Закону України «Про землеустрій» цільове призначення земельної ділянки – допустимі напрями використання земельної ділянки відповідно до встановлених законом вимог щодо використання земель відповідної категорії та визначеного виду цільового призначення.

Класифікатор видів цільового призначення земельних ділянок наведено у додатку 59 до Порядку ведення Державного земельного кадастру, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2012 № 1051 (далі – Порядок). Класифікатор видів функціонального призначення територій та їх співвідношення з видами цільового призначення земельних ділянок наведено у додатку 60 до Порядку.

Встановлення та зміна цільового призначення земельних ділянок здійснюється відповідно до статті 20 Земельного кодексу України з урахуванням норм пунктів 23 та 27 розділу X «Перехідні положення» Земельного кодексу України. Пунктом «а» частини першої статті 91 Земельного кодексу України встановлено, що власники земельних ділянок зобов'язані забезпечувати використання їх за цільовим призначенням.

Пунктом «а» частини першої статті 96 Кодексу визначено, що землекористувачі зобов'язані, зокрема, забезпечувати використання землі за цільовим призначенням.

Запропонована частиною другою статті 53 розділу V «Організаційне, кадрове, фінансове та інше забезпечення діяльності у сфері спорту» законопроекту норма щодо можливості розміщення спортивних споруд на земельних ділянках усіх категорій земель потребує взаємоузгодження із статтею 51 Земельного кодексу України, згідно з якою лише майданчики для занять спортом на відкритому повітрі, об'єкти фізичної культури і спорту, які не є об'єктами нерухомості, можуть бути розміщені на земельних ділянках усіх категорій земель.

Крім того, надання можливості розміщення спортивних споруд на земельних ділянках усіх категорій земель без зміни їх цільового призначення призведе до використання таких земельних ділянок не за їх цільовим призначенням.

Міністерство економіки, довкілля та сільського господарства України з метою узгодження термінології законопроекту реєстр. № 15169 з нормами Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» також пропонує в тексті проекту Закону та порівняльній таблиці до нього слово «довкілля» замінити словами «навколишнього природного середовища» у відповідному відмінку.

Слід зазначити, що зазначені зауваження Міністерства економіки, довкілля та сільського господарства України можна віднести і до альтернативного законопроекту реєстр. № 15169-1, який містить ті ж самі норми.

Міністерство молоді та спорту України підтримує основний законопроект та не підтримує альтернативний.

Міністерство розвитку громад та територій України та Міністерство юстиції України вважають, що законопроект реєстр. № 15169 потребує доопрацювання.

Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності України підтримує альтернативний законопроект реєстр. № 15169-1 за умови доопрацювання.

Відсутні зауваження до законопроекту реєстр. № 15169 у Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України.

Адміністрація Державної прикордонної служби України повідомила про відсутність зауважень до законопроекту реєстр. № 15169 та необхідність доопрацювання законопроекту реєстр. № 15169-1.

Міністерство оборони України надало зауваження і пропозиції до законопроекту реєстр. № 15169-1.

Державна податкова служба України повідомила про необхідність доопрацювання обох законопроектів.

Міністерство фінансів України не підтримує обидва законопроекти у запропонованій редакції.

Пенсійний фонд України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство цифрової трансформації України надали зауваження і пропозиції до обох законопроектів.

Враховуючи викладене, Комітет ухвалив висновок та прийняв рішення:

1. Рекомендувати Комітету Верховної Ради України з питань молоді і спорту внести пропозицію Верховній Раді України проект Закону про спорт (реєстр. № 15169 від 13.04.2026), поданий народним депутатом України Мотовиловцем А.В. та іншими народними депутатами України, прийняти за основу, з урахуванням зауважень, викладених у мотивувальній частині цього висновку.

2. Висновок направити до Комітету Верховної Ради України з питань молоді і спорту.

Голова Комітету

Олег БОНДАРЕНКО

